

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ

ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΡΙΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ!

Ἐκπαιδευτικὴ ἐν Κυδωνίαις κίνησις ἀπὸ τοῦ 1780—1821

Διάφοροι ἐκφάνσεις τοῦ μυθιστορήματος
Βροχὴ — δάκρυα (ποίημα)

Ὁ Ὑπνωτισμὸς

Ποιητικὰ παίγνια

Ὁ Κύριος Περιττός

Τῆ Ἰερᾶ τοῦ πατρὸς μου σκιᾶ (ποίημα)

Δημητριακοὶ καρποὶ

Κυδωνιατικὴ Ζωή

Ἀπὸ τοῦς πενθίμους σκοποῦς

Σκόρπια Λόγια

Μία ἐξήγησις

Βιβλία καὶ Περιοδικά

Ἰ. Καραμπλιᾶ δ.φ.

Μιχ. Λουδάρεως δ. φ.

Δημητρίου Κυριακίδου

Μ. Κουτούβαλη ἱατροῦ

Γ. Σακκάρη δ φ.

Ἀθηνᾶς Ν. Σερεμέτη

Ἀλεξ. Κοτρώνη

Εὔαγ. Σαρίκα

Στυλ. Γ. Σπεράντσα

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η. Α. Π. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ!

Ἡ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Σάμῳ

Ἀβυσσινίς Παρθένος

Ἀνατολικὴ Συνοικία Κυδωνίων (Τζιγγαναριά)

Τύποις ὁ "Ἡλιος", Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστένι) Κυδωνία.

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μετζ. 2 1)2
Εν τοῖς χωρίοις » 3
Εν τῷ Κράτει « 3
Εν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο Ν^ο
6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολ-
λῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΗΛΙΗΝ.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΦΡΙΤΖ Ι. ΜΡΑΖ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀναλαμβάνει τὴν φωτογρά-
φῆσιν παντὸς εἴδους φωτογρα-
φῶν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μεγέ-
θους μέχρι τοῦ φυσικοῦ.

ΠΡΟΣΟΧΗ !!!!!

Ἐὰν δὲν ἀγοράσετε κασ-
μίρα, καπέλλα, ὑποκάμι-
σα, κολλάρα, γραβάτες, γα-
λότζες, ὀμβρέλες καὶ κασκέ-
τα, = ΚΟΥΡΑΧΑΝΗ μὲ
ἄφθαστον Εὐρωπαϊκὸν Γου-
στο θὰ ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΤΕ

Η Α. Θ. Π. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΗΜ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῶ.

"Ο ΗΛΙΟΣ,,

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ. φ.

Ἰωακείμ Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπί-
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης
καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἄριθ. Πρωτ.

10 416

Ἐλλογιμώτατε κύριε Β. Κ. Βασιλειάδη, Διευ-
θυντὰ τοῦ ἐν Κυδωνίαις ἐκδομένου οἰκογενειακοῦ
περιοδικοῦ « Αἰολικοῦ Ἀστέρος, » τέκνον ἐν Κυ-
ρίῳ ἀγαπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ
αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Εὐα-
ρέστως ἐδεξάμεθα τὰ ἀποσταλέντα ἡμῖν τεύχη τοῦ
ἐπ' αἰσίοις αὐτόθι ἀρξαμένου ἐκδίδοσθαι ὑπὸ τῆν
διεύθυνσιν τῆς Ἐλλογιμότητος αὐτῆς περιοδικοῦ
« Αἰολικοῦ Ἀστέρος ». Εὐχαριστοῦντες δὲ ἐπὶ τῇ
πρόφρονι ἀποστολῇ καὶ τὸν ἀξιόγαστον ὑμῶν ἐπι-
νοῦντες ζήλον τοῦ ἐκδοῦναι τὸ δημοσιογραφικὸν
τοῦτο ὄργανον ἐν τῇ αὐτόθι χώρᾳ, ἐξ ἧς οὐ πρό μα-
κρῶν χρόνων ἐν ἡμέραις σκοτειναῖς διὰ τὸ Γένος ἄ-
φθονον μετελαμπαδεύετο τὸ φῶς τῆς παιδείας, εὐ-
χόμεθα ἐν εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις πατρικαῖς πᾶσαν
προκοπὴν ὑμῖν καὶ εὐδωδωσιν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει ταύτῃ
ὑμῶν καὶ πᾶν σωτηριῶδες ἀγαθὸν παρὰ Θεοῦ, Οὐ ἢ
χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς Ἐλλογιμότη-
τος αὐτῆς.

ἠπιά'. Δεκεμβρίου 15'.

† Ἰωακείμ ἐν Χ^Ϟ Εὐχέτης

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1780 - 1821

Ὁ ἐκ τῶν φερεπόντων Καθηγητῶν
τοῦ Γυμνασίου Κυδωνιῶν κ. Γ. Κα-
ραμπλιάς δ. φ. διὰ τῆς κατωτέρω ἀξι-
αναγνώστου μελέτης του πάνυ λυσιτε-
λῶς συμβάλλει ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ
Ἀιολικοῦ Ἀστέρος ἡ ἱστορικὴ ἐξέ-
λιξις τῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἀκμῆς τῶν
Κυδωνιῶν οὐ μόνον ἡμῖν τυχάνει ἐκ-
τάκτως ἐνδιαφέρουσα ἀλλὰ καὶ παντὶ
φιλομουσῶ ἀναγνώστῃ. Ἡ Ἀκαδη-
μία καὶ πᾶν συσχετιζόμενον μετὰ τῆς
Ἐκπαιδευτικῆς τότε δράσεως τῶν Κυ-
δωνιῶν, ἅτινα ὁ κ. Καραμπλιάς πάνυ
εὐγενῶς θέλει συνεχίσει, θίγουσι χορ-
δὰς τῆς φιλομουσίας καὶ διαθρόντου-
σι τὴν φιλοτιμίαν οὐ μόνον τοῦ Κυδω-
νιάτου ἀλλὰ καὶ παντός Ἑλλήνου. Ἡ
Ἀκαδημία τῶν Κυδωνιῶν ὡς τηλαυ-
γῆς φάρος διεσκόρπιζε τὴν ἀγλὴν τοῦ
πνευματικοῦ σκότους καὶ διέχεεν ἄ-
πανταχοῦ τὸ ἀνέσπερον ἀνθρωπιστι-
κὸν φῶς, ἐπιφανεῖς δ' Ἑδρωπαῖοι μετ'
ἐνθουσιασμοῦ ἀποφαίνονται περὶ τῶν
Σχολῶν Κυδωνιῶν.

ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν εἶνε
δυνατὸν εἰρῆνὰ τυχῶσι τῆς ἀμερίστου
ἐκτιμήσεως καὶ προσοχῆς τὰ ὑπὸ τοῦ
κ. Γ. Καραμπλιά ἐπικαιρῶς φιλοπο-
νηθέντα.

Γνωστὴ καὶ πανδημολογημένη εἶναι ἡ ἐπὶ
τῶν τυχῶν τῶν ἰδίων ἐτίδρασις τῆς ἐκπαι-
δεύσεως διὰ τοῦτο ἡ ἐξιστόρησις τῆς ἐκπαι-
δευτικῆς ἐν τινι εἰρηι κινήσεως, εἴτε ὀλοκλή-
ρου εἴτε μέρους μόνον αὐτῆς, εἶναι πάντοτε ἐν-
διαφέρουσα καὶ διδακτικὴ, καὶ διὰ τοῦτο μάλλον
ὅταν τὸ μέρος τοῦτο ἀναφέροται εἰς πόλιν, ἢ
τις δικαιοῦται νὰ κανηρήθῃ ὅτι κατέλαβεν ἐν τῷ
ζητήματι τοῦτο τιμητικωτάτην θέσιν.

Τὰ ἐρ' ἱκανὸν ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατο-
λῆς φρυγαδευθέντα Γράμματα ἐνεκα τῆς ἐνοση-
ψίας πολιτικῆς θιέλλης ἤρχισαν νὰ ἐπανέρ-
χονται βασιμηδὸν εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν ἐστι-
ας καὶ ἤδη ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 13ου αἰῶνος
παρατηρεῖται ἰσχυρὸν τοιοῦτον θεῦμα διὰ τῆς
ἐθνοφειλεστάτης ἐνεργείας κυρίως τῆς ἐν Ἐνε-
τία Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος εἰς τὰς τέως ὑπαρ-
χοῦσας Σχολὰς τοῦ Γένους, τὴν ἐν Κηλοῦν καὶ
τὴν ἐν Πάτμῳ, προσετέθησαν τότε ἡ τῶν Ἀ-
θηνῶν καὶ ἡ τῶν Ἰωαννίνων, αἵτινες καὶ μά-
λιστα ἢ δευτέρω ὑποστηριχθεῖσαι χρηματικῶς
παρ' ἀνδρῶν φιλογενῶν συνετέλεσαν πολὺ εἰς
τὴν παρ' ἡμῖν ἐξάπλωσιν τῆς παιδείας. Οὕτως
ἔκτοτε ὅσον μάλιστα προσεγγίζομεν πρὸς τὰ τέ-
λη τοῦ 13ου αἰῶνος παρατηρεῖται μεταξύ πολ-

λῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ἀμιλλὰ τις ἐν τῷ
ζητήματι τοῦτο, ἀναγκαιοτάτη ἀληθῶς ἵνα τὸ
Ἔθνος δυνηθῇ νὰ ὑψωθῇ ἐκ τῆς τέως κατα-
πτώσεως καὶ σκεφθῇ καὶ περὶ ἄλλων μεγαλυ-
τέρων ἀγαθῶν.

Τῆς φιλοτιμίας ταύτης ἀμιλλῆς δὲν ἴτο δυ-
νατὸν νὰ μὴ μετέσχη καὶ ἡ τῶν Κυδωνιῶν
Κοινότης, ἢτις διὰ τῆς σώφρονος πολιτείας τοῦ
Ἰωάν. Οἰκονόμου καὶ τῆς διαδεχθεῖσης αὐτὸν
Ἀριστοκρατίας ἠτύχησε νὰ ἀπολαύῃ τότε εὐ-
ρέων πολιτικῶν προνομίων τὸ ἔργον δὲ τοῦ-
το ἤσκησε διὰ τῆς ἰδρύσεως τὸ πρῶτον τῆς
Ἑλληνικῆς Σχολῆς τοῦ Οἰκονόμου, ὡς δικαί-
ως αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτῆς θὰ ὀνομάζε-
το, καὶ ἔπειτα διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδη-
μείας.

Ἑλληνικὴ Σχολὴ τοῦ Οἰκονόμου.*

Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ τοῦ Οἰκονόμου ἰδρύ-
θη περὶ τὸ 1780 ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς τότε
καλουμένης Παναγίας τῶν Ὁρφανῶν, νῦν δὲ
Κάτω Παναγίας καὶ Ἐκκλησίας τῆς Ζωοδό-
χου Πηγῆς, ὅπου σήμερον ἐγείρεται τὸ Νακέ-
λειον Παρθεναγωγεῖον, ἦτοι εἰς τὸ ΝΔ τοῦ νῦν
περιβόλου τοῦ ναοῦ.

Αἱ περὶ τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς ταύτης δια-
σωθεῖσαι πληροφορίες εἶναι ἀτελεῖς καὶ ἐν πολ-
λοῖς ἀσαφεῖς κατὰ ταύτας αἰθουσαι παραδό-
σεων ἐν αὐτῇ ὑπῆρχον τρεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων
ἡ μία, ἢ ἐν τῷ μέσῳ ἴσως, φαίνεται ὅτι ἦτο
προσθάλαμος ἢ διάδρομος χρησιμοποιοῦμενος καὶ
ὡς παράδοσις ἐπίσης ὑπῆρχε καὶ ἑτέρα μεγά-
λη αἶθουσα χρησιμεύουσα μὲν ἴσως καὶ αὐτὴ
ὡς παράδοσις, κυρίως ὁμως εἰς τελετὰς ἢ ἄλ-
λιας Σχολικὰς ἀνάγκας, ὁσάκις ἔπρεπε νὰ συνέλ-
θωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντες οἱ μαθηταί.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν αἰθουσῶν ἐστήθη καὶ ἡ πρῶ-
τη βιβλιοθήκη, τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν κατ' ἀρ-
χὰς τὰ ὑπὸ τοῦ τότε Ἐφέσου δωρηθέντα βι-
βλία ἢ βιβλιοθήκη αὐτὴ, πλουτισθεῖσα καὶ δι'
ἄλλων συγγραμμάτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησί-
ας καὶ ἀρχαίων Ἑλλήνων Συγγραφέων καὶ διά-
τινων φιλοσοφικῶν, εἶχεν ἀξίαν 10 χιλ. περι-
που γροσίων.

Ἐν τῷ περιβόλῳ δὲ τῆς Σχολῆς ἐκεῖ ὅπου
σήμερον αὐτὴ βλέπει πρὸς τὴν παρὰ τὸ Κω-
δωνοστάσιον ὁδὸν ὑπῆρχεν ἡ δεξιαμενὴ σφζο-
μένη μέχρι πρὸ 25 ἐτῶν ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ εἰ-

* Πηγαί! Παράδοσις καὶ

Ἀγόρευσις Γ. Ἀποστολάκη 1884

ΠΕΡΙ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ

Ἡ ὑπαρξίς λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λογικοῦ καὶ τελειοτάτου τούτου τῶν ζώων ὄντος, ἦτο καὶ εἶνε τὸ βαθύτατον τῶν αἰνιγμάτων εἰς οὗ τὴν ἐπίλυσιν τὴν δυσχερῆ καταγίνονται ὁσημέραι οἱ μᾶλλον τῆς ὑψηλοῦ πεφωτισμένοι λαοί, πρὸς κατάληψιν τῆς ὑψίστης σκοπίας, ἀφ' ἧς μέλλουσι νὰ εἰσδάλωσιν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ μεγαλείου τῆς ὑπάρξεως· ἀλλ' ἐκεῖ ἱλιγγιώσι καὶ καταπίπτουσι αὐθις ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἔχοντες πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἄλυτον τῆς ὑπάρξεως αἰνίγμα.

Δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ὁ χῶρος, ὅπως κατέλωμεν εἰς τὴν θεμέλιον τῶν ὑψηλῶν τούτων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων, δὲν θὰ ἐξετάσωμεν τὸν ἄνθρωπον οὔτε ὑπὸ ἀνατομικῆν ἐποψίν, διότι πολὺ θὰ παρεξελκίνομεν τοῦ πρακτικοῦ ἡμῶν σκοποῦ· οὔτε ὑπὸ φιλοσοφικῆν, διότι ἤμιστα τότε θὰ ὤμεν τοῖς πασι καταληπτοί. Ἀπλῶς, ἀπλούστατα θὰ ἐρευνήσωμεν τὸν ἄνθρωπον ὑπὸ φυσιολογικῆν ἐποψίν, εἰσδύοντες κατὰ τὸ ἐνὸν ὡς ἄλλοι καρδιογιώσται, ἐν μέσῳ τῶν σκιαρῶν ζητημάτων τοῦ Ἑπνωτισμοῦ, τοῦ ἀπασχολοῦντος ἀπὸ τῆς μᾶς μέχρι τῆς ἐτέρας ἄκρας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου πάντα σφῶν ἄνδρα.

Ὁ Ἑπνωτισμὸς ἤρξατο ἐδραιούμενος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεσμέρου ἐν ἔτει 1778.

Ὁ Μεσμέρος ἰατρός τῆς Βιενναίας Σχολῆς ἐγενήθη ἐν Merehburg τῆς Γερμανίας κατὰ Μαῖον τοῦ 1733. Ἐπεσκέφθη τὸ πρῶτον τὴν τῶν γραμμάτων ἐστῖαν τοὺς Παρισίους ἐν ἡλικίᾳ 45 ἐτῶν κηρύττων ἐπὶ ἐπταετία τὴν ἰδίαν αὐτοῦ περὶ Ἑπνωτισμοῦ ἀποκάλυψιν διὰ τῆς τοῦ βλέμματις προσηλύσεως, διαταράττων ἅπαντας τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους καὶ διατεινόμενος ὅτι υφίσταται μεγίστη φυσικὴ σχέσις μεταξὺ τῶν οὐραίων ὄντων καὶ ἐπιγείων

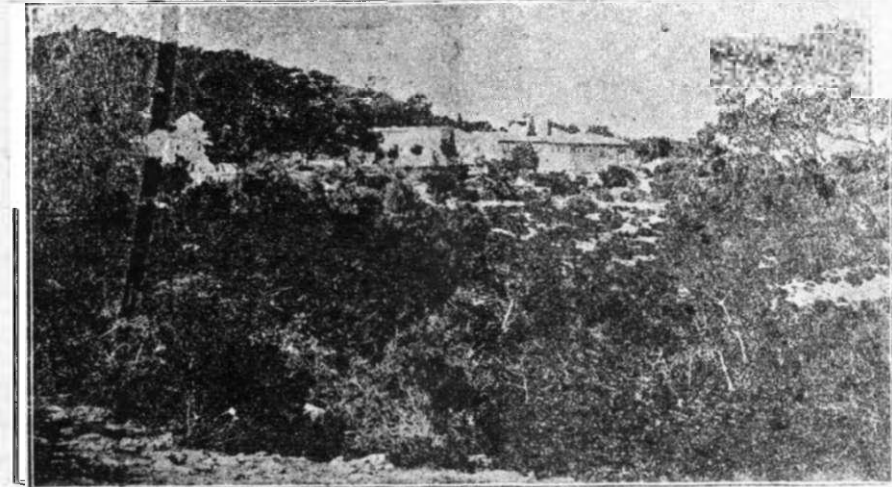
ἐμφύχων.

Διελθὼν δὲ τὴν Γερμανίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἰταλίαν, ἐδίδασκε τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα αὐτοῦ ἐγκαταστὰς τέλος εἰς Ἐλβετίαν ὅπως παρὰ τὰς ὄχθας τῆς Κωνσταντίας Ἀθήνης περὶ ἀνέτως τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἡμέρας μακρὰν τῆς ἀνθρωπίνης τύβης.

Ἐν βαθύτατῳ δὲ γήρατι καὶ πλούτῳ ἀπεῖρω ἐτελεύτησεν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ πατρίδα καταλιπὼν πιστὸν ὄπαδον αὐτοῦ τὸν Elson.

Καὶ ἕτερος φρενολόγος ὁ διάσημος ὄπαδός τῆς Σχολῆς τοῦ Ἰζήμερμαν, ὁ ἰατρός Gall, ὁ κρανιοσκέπος Gall, ὁ θαυμασίως περιγράφας τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐν γένει, ἰδίως δὲ τοῦ ἐγκεφάλου, δημοσιεύσας τὰ πολύτιμα αὐτοῦ ἔργα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ χειροκροτηθεὶς ὑφ' ἀπάσης τῆς ὑψηλοῦ, πολλαχῶς κατέγινε πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν πειραμάτων τοῦ Μεσμέρου ἐν τῷ σκιαρῷ ζητήματι τοῦ Ἑπνωτισμοῦ, πολεμούμενος ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς Laenek καὶ ὁμοῦς θριαμβεύων διὰ τῆς κρανιομαντείας, ἣτις ἤχμαζε τότε εἰς Παρισίους. Ἀπεδείκνυε δὲ ἐπιστημονικώτατα τὰς διαφορὰς ψυχικὰς ταύτας ἀλλοιώσεις δι' ὑγιῶς κατατάξεως ἐντυπώσεων γενομένων ἐν διαφόροις τοῦ ἐγκεφάλου γωνίαις. Τὰς ἀκαταγωνίστους ταύτας ἰδέας τοῦ Gall, παρεδέχθησαν ἔκτοτε οἱ περιφανεῖς νευρολόγοι Mekel, de Desmoulin, de Carus, de Treyennus, de Serves καὶ de Flourens.

Ἐνίοτε ἀναφαίνονται μεταξὺ τοῦ σκιάδου ἡμῶν ὀρίζοντες διχέτοντες, ὧν ἡ ὑπαρξίς εἶνε ἐφήμερος ἢ μᾶλλον στιγμιαία· ἀναφαίνονται ὁμοῦς καὶ τινες ἀκτινοβόλοι ἀστέρες, ὧν ἡ λάμψις οὐ μόνον γλυκεῖα καὶ ζωογόνος τυγχάνει ἐπὶ τῆς ὑψηλοῦ ἀλλὰ

Ἡ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ - ΕΝ ΣΑΜῶ

καὶ αἰωνία. Καὶ ἡ λάμψις τοῦ Μεσμέρου καὶ Gall, δὲν ἦτο παροδική, ἦτο παρήγορος, ἦτο προάγγελος ἴσως εὐεργετικωτάτων τῆ πασχούση ἀνθρωπότητι ἀκτίων· διότι ἀνήγειρεν ἐκ τοῦ ληθαργίου τὸν Σκῶτον φυσιοδίφην Braide, τὸν περιφανῆ τοῦ 19^{ου} αἰῶνος καθηγητὴν James Braide, προσηλώσαντα τὴν προσοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰ πειράματα τῶν Mesmer καὶ Gall, ἐξ ὧν ἔδρυσεν τὴν νέαν αὐτοῦ Σχολὴν τοῦ « Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ » τοῦ ἄλλοτε Braidismus καλούμενον.

Διέλθωμεν ἤδη ἐν παρόδῳ τὰ ἔτη ἐκεῖνα καθ' ἃ ἐθαυματουργήσεν ἡ τοῦ Ἑπνωτισμοῦ καὶ Ζωϊκοῦ Μαγνητισμοῦ μέθοδος καὶ συναντήσωμεν ἐπὶ τῆς χλοαζούσης αὐτῆς θεωρίας τοῦ Braide, ἣτις ἀπησχέλησε ἅπαντα τὸν τότε ἐπιστημονικὸν κόσμον, τοὺς περιφανεῖς δηλονότι Clemark, Berger, Preyer καὶ Ficher ἐν Γερ-

μανίᾳ, ἐν Γαλλίᾳ τοὺς Richeb, Vulpiam Charcot, Bourneville, Bernhaim καὶ Flamariou, ἐν Ἰταλίᾳ τοὺς de Giovamie καὶ Sombroto καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὸν Carpenter, ἀνελθόντας τὴν ὑψίστην ταύτην φρενολογικὴν κλίμακα τοῦ Ἑπνωτισμοῦ καὶ ἐπιδιώξαντας ἀπὸ τῆς ὑψίστης ταύτης σκοπίας τὰ μυστήρια τοῦ μαγνητισμοῦ εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ νευρικοῦ κέντρου. Καὶ οἱ διαπρεπεῖς οὗτοι ἄνδρες, οἱ ἀπὸ αἰῶνος διαδοχικῶς μεγθύναντες ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καταγίνονται πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν χαλεπωτάτων ἐν τῇ νευρολογίᾳ θεωριῶν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἑπνωτισμοῦ.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Σμύρνη ΜΑΡΙΝ. ΚΟΥΤΟΥΒΛΑΗΣ
Ἴατρος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΑ

Ὁ Πρόεδρος Γυμνασιαρχὸς Κυδωνιῶν κ. Γ. Σακκάρης, ὁ ἀμερίστου ἐνταῦθα ἀπολαύων ἐκτιμώσεως καὶ ἀγάπης, ἐνηροστήθη δὲ πρὸς ἐπιστεῖλη ἡμῶν τὰ κατωτέρω διὰ τὴν «Αἰολικὴν Ἀστέρα», τιμῶν καὶ τὸ Περιοδικὸν ἄλλὰ καὶ τὴν πατρίδα ἡμῶν σέμνωμα αὐτῆς θεωρεῖ τὸ ἐπὶ πολλαπλῶν ἀρετῶν περιουσιμώμενον τέκνον τῆς.

Ἐκ τῶν πρώτων ὁ φιλόπατρις καὶ ἐρίτιμος φίλος ἡμῶν μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἐχαιρέσει τὴν ἀνατολήν τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος», ἐνθὺς δ' ὡς αἱ πολλαὶ αὐτοῦ ἀσχολαὶ ἐπέτρεψαν, ἐπιστέλλει ἡμῶν τὴν πνευματικὴν του συμβολήν, ἐπισηγομένους πάντοτε προφρονῶς καὶ τὴν ἐν τῇ μέλλοντι πολιτικῶν συνεργασίαν του.

Ὁ κ. Σακκάρης μετὰ τὴν οικειοθελῆ, μετὰ πολλῆς δὲ λύτης ἀκουσθεῖσαν, ἐκ τοῦ Γυμνασίου Κυδωνιῶν ἀποχώρησίν του, ἐτύχε τιμητικωτάτων θέσεων ἐν Σμύρνῃ διατελών τῶν πληρῶν ἀλλοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρων Καθηγητῶν τῆς μεγαλοπύου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς. Αἱ πολυσχόλαι βαθεῖαι αὐτοῦ γνώσεις, ὁ ἀδαμάντινος χαρακτὴρ του καὶ ἡ ἐξαιρετικὸς πρὸς τὰ παιδαγωγικά ἐπιδόσει του ἐν βραχεῖ κατέστησαν αὐτὸν προσφιλέν καὶ ἐν πολλῇ τιμῇ ἐν Σμύρνῃ ὡς καὶ παρ' ἡμῶν.

Διὰ τῶν κατωτέρω ποιημάτων ἐνδείκνυται ὅτι ὁ κ. Γ. Σακκάρης, ὁ βαθύς καὶ καλλιπεπὴς λογογράφος, τρυφερὸν καὶ ἐν τῇ ποιήσει χαριστικὸν καὶ ἐξωστῶτον τοῦ καλῆς χειροποίητος. Ἡ φίλη πατρίς διὰ τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρος» ἀποστέλλει τὴν ἐπιλεκτικῶν αὐτῆς τῶν σπουδαίων ἀπαρτίων.

1. Εἰς κόρην φιλόπελον.

Γέλα, κόρη, τόσον γέλα,
ὅσος εἶν' ὁ σύμπας βίος.

Ὅς πελάγους εἶνε κῆμα
συντριβόμενον εἰς βράχους
παραλίας ἀποτόμου
ἢ σβεπνύμενον ἐν μέσῳ
τῆς ὁδοῦ τῆς θορυβώδους.

Γέλα, κόρη, τόσον γέλα,
ὅσος εἶν' ὁ σύμπας βίος.

Ὅς πνοὴ ἀνέμου εἶναι
ἀργαλέα, ταραχώδης
ὥρας μόνον διαρκούσα
κ' εἰς ἐκτάσεις θάπτομένη
ἀτμοσφαιρας πολυσάλου.

Γέλα, κόρη, τόσον γέλα,
ὅσος εἶν' ὁ σύμπας βίος.

Εἶν' αὐτοῦ μικρογραφία
μία τις ἡμέρα μόνῃ
ἀρχομένη καὶ μεσοῦσα
καὶ εἰς νύκτα θάπτομένη
σκότους πλήρῃ καὶ φασμάτων.

2. Εἰς κόρην κοιμωμένην (Ποιητικὴ ὑπερβολή.)

Κοιμάται! εἰς τοῦ ὕπνου τὴν ἀγκάλην
παρέδωκε τὸ σπᾶλόν τῆς σῶμα,
κι' ὁ ὕπνος τὸ γλυκὺ θωπεύει στόμα
καὶ δρέπει τῆς παρθένου τὴν πνοήν.

Εἶνε βαρὺς τοῦ στήθους μου ὁ πόνος
καὶ λατρὸς καὶ βάλσαμον ἐκεῖνη.
Ἄλλὰ κοιμάται κ' ἡ πικρὰ ὀδύνη
βαρύνει τὴν ἀθλίαν μου ζωήν.

Τοῦ ὕπνου ἢ πνοῆς μετὰ τὴν πνοήν τῆς
εἰς πέλαγος ἐνοῦντ' εὐδαιμονίας
κ' ἡ θλίψις τῆς ἐρήμου μου καρδίας
ἐκχύνεται εἰς στεναγμούς βαρεῖς.

Τὰ βλέφαρά μου κρυστάλλα καὶ λίθοι
ἀκίνητα ξηραίνονται, ζοφοῦνται
καὶ δαίμονες περὶ ἐμὲ ὀρκοῦνται
τῶν πόνων μου ἐμπαίχεται ἀτειρεῖς.

Μὴ πάλιν μὴ τοὺς μάγους ὀφθαλ-
μούς σου
βυθίσης εἰς τοῦ ὕπνου τὴν ἀγκάλην,
μὴ πρὸς θεοῦ εἰς ἀπονοίας ζάλην
μὲ ὀψίης ἀνεκῶφθορον ὀποδόν.

Ἐγείρου τάχιστα, ἐγείρου καὶ
ἀποδνίσκω,
ἐκλέομαι καὶ εἰς μάτην θὰ ζητήσης
ἔγνη λεπτά τῆς τέφρας μου ν' ἀθροίσης
εἰς τῶν σκιῶν τὴν πένθιμον ὁδόν.

3. Εἰς κάτοπτρον.

Ἀληθῆς εἰκὼν τῆς πιστῆς φιλίας,
ἔσο μετ' ἐμοῦ σύντροφος τοῦ βίου,
ἔσο συνοδὸς τῆς ἐμῆς καρδίας,
κάτοπτρον φίλον.

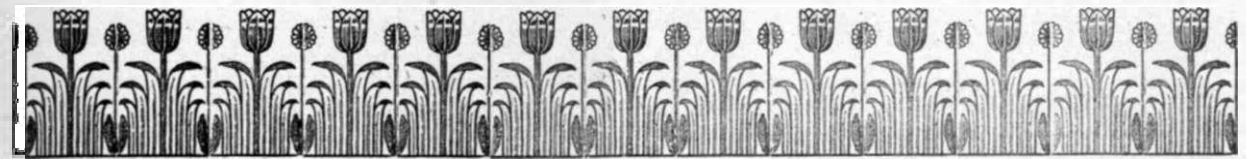
Δὲν δεικνύεις σὺ θαιεράν, ὀδύνην
τὴν ἀπὸ μακροῦ ἀναιμον μορφῆς μου,
λόγισον, λαμπρὸν τ' ὄμμα μου δὲν λέγεις,
μῶπα κόρην.

Σὺ τὴν ἀληθῆ προτυπὸς εἰκὼνα
ἀτελοῦς παντός πλάσματος γήινου,
ὡς οὐδεὶς ποτε τὴν ψυχὴν ἐκφράζει,
φίλου ἀδόλωτος,

ὕταν ἀριῶν παριστᾷ ὁ ἔρωτος,
κόλλει καρδιῶν, τὰς δεινὰς κακίας
καὶ οὐδαμοῦ ἀκτῆς ἀληθοῦς φιλίας
σιγήθῃ θιτραίνει.

Σμύρνη

Γεωρ. Σακκάρης Δ.Φ.

ΟΙΚΥΡΙΟΣ ΠΕΡΙΤΤΟΣ

ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

Τῷ Κυρίῳ Σπυρίδωνι Γερακάρη.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Τετάρτη. Ἐκοιμήθην ὄχι καλὰ. Σήμερον τελειῶνουν οἱ λογαριασμοὶ μου μετὰ τὴν ζωήν. Τὸ σχέδιόν μου θὰ ἐπιτύχῃ εὐκολα. Κολυμβῶ πολὺ ἀδεξίως, θὰ πιγῶ χωρὶς δυσκολίαν. Εἰς Ν. Φάληρον λοιπόν!

Μέ παρηγορεῖ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ με φάγουν τὰ ψάρια καὶ ὄχι οἱ σκώληκες. Ἄλλ' ἐὰν ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς σαρκὸς μου αἱ ποτίσασαι τὴν ψυχὴν μου πικρῶς ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ δὲν με θελήσουν τὰ ψάρια, τότε θὰ με ἀφανίσουν οἱ σκώληκες. ὦ! τί φοβιτὸν!

Ἀμα γεννώμεθα μᾶς ἄρχονται λιγὰ καὶ πούπουλα μετὰξια καὶ βελούδα περιβάλλον τὸ σῶμά μας ἀργότερα, χρυσὰ καὶ διαμάντια μᾶς στολιζοῦν ἢ ἀγάπη καὶ αἱ θωπεῖται μᾶς δίδουν τὴν εὐτυχίαν. Αἴφνης δὲ μίαν ἡμέραν κλεισομε τοὺς ὀφθαλμούς παύει ἢ ἀναπνοὴ μας, παγῶνομεν . . .

μᾶς περιτυλίξουσιν εἰς ἓνα λευκὸν ὕφασμα, τὸ ὁποῖον καλοῦν **Σάβανον**, μᾶς τοποθετοῦν ἔπειτα, ἀπαλὰ ἢ ἀποτόμως εἰς τὸν λάκκον, τὸν ὁποῖον ἐφρόντισαν νὰ προπαρασκευάσουν καὶ μετὰ τῆρας ὥρας γινόμεθα τὸ θήραμα τῶν σκωλήκων, τῶν γεννηθέντων ἐξ αὐτῆς τῆς σαρκὸς μας.

Οὔτε τὰ λιγὰ καὶ τὰ πούπουλα, οὔτε τὰ μετὰξια καὶ τὰ βελούδα, τὰ χρυσὰ καὶ τὰ διαμάντια, οὐδὲ ἢ ἀγάπη καὶ αἱ θωπεῖται ἠμποροῦν νὰ μᾶς ὑπερασπίσουν κατὰ τοῦ λαιμάργου αὐτοῦ ἐπιτόμου, τὸ ὁποῖον εὐαρεστεῖται ν' ἀφήσῃ ἐκεῖνον μόνον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταστρέψῃ. Καὶ τότε τί ἀπομένει ἐκ τοῦ σώματος ἐκεῖνον, τοῦ λατρευθέντος καὶ θαυμασθέντος ἴσως κατὰ τὴν ζωὴν του; Πίντε δέκα ὄστα, ξηρὰ γυμνὰ, ἀψηλα, προξενούντα τὴν ἀθλίαν καὶ τὴν φοβιόσιν.

ὦ, ἄνθρωπε, μάταιε ἄνθρωπε, ὁποῖον τὸ τέλος σου! Δὲν τὸ ἔχεις διηνεκῶς ἐμπρός

σου; Καὶ ἀφοῦ μετὰ τὰ ἴδια σου τὰ μάτια βλέπεις ὅτι, ἢ μανσωλεῖον ὑψωθῆ ἐπιτῶν λειψάνων σου, ἢ ὠραῖα καὶ σπάνια ἄνθη μεταβάλλουν εἰς κῆπον τὸν τάφον σου, ἢ χῶμα μόνον τὸν καλύψῃ, τὸ αὐτὸ θὰ εἶνε διὰ σὲ συμπέρασμα, διατὶ τότε δὲν γίνεσαι καλλίτερος; . . .

Ὑπὸ τὸ βάρος τῶν λυπηρῶν τοιῶν σκέψεων, πίπτω εἰς τὴν θάλασσαν. Τὰ νερά εἶνε ψυχρὰ, κύματα ἑλαφρὰ κτυποῦν θωπευτικῶς τὸ σῶμά μου. Αἰσθάνομαι ὄϊγος, τὸ ὄϊγος ἴσως τοῦ θανάτου. Τὸ ὄϊγμα με μίαν νέαν ὀμὴν με παρασύρει μακρὰν τῆς δεξιομένης, ἀρχίζω νὰ παραλύω κῆμα μεγάλο καὶ κατάλευκον ἔρχεται με βίαν πρὸς συνάντησίν μου· τὸ κῆμα ὑψεύεται ὡς βουνόν, μωκαται, βολίζει, συρίζει, ὀρμᾷ κατ' ἐπάνω μου καὶ μπλοῦμ! . . . βυθίζομαι.

Συνέρχομαι ἀργά, περὶ τὴν ὄρῃ ὥραν. Εἶμαι ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ δωματίου μου. Τριγύρω μου βλέπω τὸν κ' Γεροντίδην καὶ δύο ἄγνωστα δι' ἐμὲ πρόσωπα. «Τὶ συμβαίνει; ἐρωτῶ με ἀπορίαν. Τίποτε βρὲ ἀδερφέ. Ἀῦρω σοῦ τὰ λέμε κοιμήσου τώρα!» Καὶ ὡς δι' ὑποβολῆς, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἀμέσως ἀποκοιμοῦμαι. Ἄλλ' ὁ ὕπνος μου εἶνε ἀγωνία, διότι ὄνειρέομαι ὅτι με κνηγᾷ ἕνα φοβερόν θηρίον τῆς θαλάσσης· με κνηγᾷ, με πιάνει καὶ κατ' ἢν στιγμὴν βυθίζει τὰ δόντια του εἰς τὴν ταλαίπωρον σάρκα μου, πονῶ καὶ φωνάζω. Μὲ τὴν φωνήν μου, ἐξυπνῶ. Παρατηρῶ με ἀνήσυχα βλέμματα ἐπὶ τῆς ταπέτης πλησίον μου, σωρὸς ἐσπερινῶν ἐφημερίδων. Ἐνῶ ἐκοιμήμην, θὰ τὰς ἔφερον βεβαίως. Διεγείρεται ἢ περιέργειά μου καὶ πέρνω τὴν πρῶτην· εἶνε ἢ «Ἐστία» Προκαλεῖ εὐθὺς ἀμέ-

σως τὴν προσοχήν μου, ἢ ἐξῆς ἐπικεφαλίας:

“Ἡ ἡρώϊς τοῦ Φαλήρου” καὶ ἐξακολουθῶ “Σήμερον τὸ πρῶτ' θὰ συνέβαινε μέγα καὶ ἀνεπανόρθωτον δυστύχημα. Ὁ βαθύπλουτος ἐξ Ἀγγλίας ὁμογενής, κ. Σωφρονίδης Περιττός, μεταβὰς εἰς Φάληρον, ὄπως λάβῃ τὸ λουτρόν του, θὰ ἐγένετο θῦμα ἐνός γιγαντιαίου θαλασσίον κύματος ἐαν ἢ κ. . . . (ἀποσιωπῶμεν τὸ ὄνομα, κατ' ἐπιθυμίαν τῆς) δὲν ἔσπευδε. --” Καὶ ἡ ἐφημερίς πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν μου. Εἶμαι βεβαίως ἐγὼ ὁ σωθὲς, ἀλλ' ἡ κυρία . . . Λησιμονῶν κούρασιν καὶ ἀθυμίαν, ἐνδύομαι γρήγορα διὰ νὰ τρέξω εἰς συνάντησιν τοῦ κ. Γερωντίδου· αὐτὸς θὰ γνωρίζῃ τὰ καθέκαστα.

Ἐνῶ εἶμαι εἰς ἀναζήτησιν τοῦ καπέλου, ἀκούω κτύπον. “Ἐμπρός!” — Σὰς ἐνοχλῶ, Κύριε λέγει ὁ γραμματεὺς εἰσερχόμενος, ἀλλὰ μὲ εἶπαστε χθὲς ὅτι σήμερον θὰ ἀναχωρήσετε καὶ ὑπεσχέθηκα τὸ δωμάτιον εἰς μίαν κυρίαν ποῦ δὲν εἶνε εὐχαριστήμενη ἀπ' τὸ δικό της. Θέλετε ν' ἀλλάξετε μαζύ της; — Εὐχαρίστως, ὁπότε ἡ κυρία θελήσῃ καὶ ἀπόμειν ἀκόμη, ἀπαντῶ ἐν βίᾳ διευθυνόμενος πρὸς τὴν θύραν, καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς ἡ κυρία εἰσήρχετο. Συμβαίνει ἐλαφρὰ σύγκρουσις. “Συγγνωμ. . . ἢ ἐκπληξίς μ' ἐμποδίζει νὰ τελειώσω τὴν λέξιν. Ἡ κυρία εἶνε ἡ τοῦ Νοσοκομείου, τοῦ Σιδηροδρόμου, καὶ πιθανώτατα δὲ καὶ τοῦ Φαλήρου. Μὲ κατάλαμβάνει ὀργὴ ἀκατανίκητος. Μὲ τί δικαίωμα μ' ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατον, ἢ ἀδιάκριτος! “Ὀχι κυρία ὄχι, δὲν σὰς παραχωρῶ τὸ δωμάτιον, θέλω νὰ εἴπω καὶ ἀντὶ τούτων τῶν πλήρη ἐκδικήσεως λόγων μου, τὰ χεῖλή μου προφέρουν: “Σὰς εὐγνωμονῶ, Κυρία, διότι μ' ἐσώσατε.”

— Πῶς ἐμάθατε ὅτι ἐγὼ σὰς ἔσωσα; — Τὸ συμπεραίνω! ἢ μάλλον τὸ προαισθάνομαι! — Σὰς βεβαίω, Κύριε, ὅτι δὲν μοῦ ὀφείλετε καμμίαν ὑποχρέωσιν. Ἴδου πῶς ἔγινε καὶ σὰς ἔσωσα· κολυμβῶ ἄριστα, συνεπῶς ἐξήλθον χωρὶς φόβον εἰς τὸ πέλαγος, ὅπου σὰς διέκρινα εἰς κίνδυνον. Ἀμέσως ἀνελογίσθη τὰ δάκρυα τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς σας ἢ τῆς ἀπαρηγορήτου συζύγου σας καὶ ἔσπευσα πρὸς βοήθειάν σας, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἔσωζα εὐνοούμενόν τινα τῆς Τύχης.

— “Α! ὄχι, Κυρία· τοῦναντίον ἐσώσατε περιττὸν καὶ ἄχρηστον, ἀφοῦ οὔτε μητέρα οὐδὲ σύζυγον εἶχε νὰ τὸν κλαύσῃ! Ἐσώσατε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος εἶχε βραχνὴν τὴν ἐρημίαν του εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν καὶ ἐζήτει εἰς τὰ βράδια τῆς θαλάσσης τὸν θάνατον. Ἄλλ' ἤδη μεταβάλλει γνώμην καὶ ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειάν σας διὰ νὰ καταταχθῇ ἀπὸ σήμερον μετὰ τῶν εὐνοουμένων, ὡς εἶπεν τῆς Τύχης. “Ἡ κ. μου τείνει τὴν χεῖρα καὶ μὲ τρέμουσαν φωνήν “Διατί ὄχι!”

“Ὅποια μεταβολὴ εἰς τόσον βραχὺ διάστημα! Ὅποια ἀντίθεσις αἰσθημάτων καὶ πραγμάτων! Ἄλλ' εἶνε ἄραγε ἀντίθετοι αἱ λέξεις αὐτοκτονία καὶ γάμος ἢ συνώνυμοι; Τὴν ἀπορίαν αὐτὴν ἀφίνω νὰ λύσουν οἱ κ.κ. Ἀκαδημαϊκοί μας. Ἐγὼ τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς οἰγμῆς ἀπεφάσισα νὰ ἐγκατασταθῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μου, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλω τὴν ἀνάστασίν μου.

Κυδωνίαι Ἀθηναῖ Ν. Σερεμέτη

Τῆ ἱερά τοῦ πατρὸς μου σκία

Ἡ Μαρὴ τὸ θλιμμένο μνημά σου μὲ σέβας γονατίζω, καὶ μὲ μικρὸ παράπονον τὸν τάφο σου θαυῶ! τὴ περασμένη μας ζωὴ θυμούμαι καὶ θαυμάζω, καὶ τὴ γλυκεῖάν σου συντροφεῖάν μὴν ζῆτῶ νὰ βρῶ!

Κοιμῶ βαιεῖά τὸν νήδυμον καὶ στήν ἀνάπνοίν σου, μὴ λησμονεῖς τὰ ἄμμοια καὶ δόλια σου παιδιὰ! ποῦ μέρα νύχτα δέονται γὰρ τὴ καλὴ ψυχὴ σου, καὶ γὰρ τὴν ἀλησμόνητην μεγάλην σου καρδιά!

Δέξου λοιπὸν σεπτῆ σκιά τὸν ποῖδόν μου πόνο, καὶ τῆς καρδιᾶς μου στεναγμὸν τὸν πλέον πικρόν, δέξου καὶ γὰρ μνημόσυνο αὐτὸς τοὺς στίχους μόνο κ' ἀπόλαυσε ἀκούραστα Δικαίων τὸν χορὸν!

Κυδωνίαι Ἀλέξ. Ν. Κοτρώνης.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

Δ

ΣΙΤΟΣ

Ἐν τῇ παραγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ τοῦ σίτου τὰ σκῆπτρα κατέχουσιν αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς μὲ ἐτησίαν παραγωγὴν 250,000,000 ἑκατολίτρων, ἐξ ὧν 165,000,000 ἑκατόλιτρα ὑπολογίζεται ὁ χειμερινὸς καὶ εἰς 85,000,000 ἑκατόλιτρα, ὁ ἐαρινὸς σῖτος. Σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας ἐπικρατείας, αἱ Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι, ὧν ἡ ἐτησία ἐξαγωγὴ ἀνέρχεται εἰς 45—50 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα, βραδέως ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου, ἀνέπτυξαν ὁμῶς τὴν παραγωγὴν αὐτοῦ μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος.

Τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῇ παγκοσμίῳ παραγωγῇ καὶ ἐξαγωγῇ τοῦ σίτου, κατέχει ἡ Ρωσσία μὲ ἐτησίαν παραγωγὴν 185 ἑκατομμυρίων ἑκατολίτρων, ἐξ ὧν ὁ μὲν χειμερινὸς σῖτος ὑπολογίζεται εἰς 110,000,000 ὁ δὲ ἐαρινὸς εἰς 75,000,000 ἑκατόλιτρα. Ὁ σκληρόσπιτος, οὔτινος ἡ παραγωγὴ ἀνέρχεται κατὰ προσέγγισιν εἰς 65,500,000 ἑκατολίτρων ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν εἶδος τῆς ἐξαγωγῆς.

Ἡ Ρωσσία πρὸ τῆς καταπληκτικῆς προόδου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατεῖχε τὰ πρωτεία, σήμερον ὁμῶς ἀδυνατεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ κέκτηται τὴν ὑπεροχὴν ταύτην.

Μετὰ τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν, ἡ Γαλλία ὡς πρὸς τὴν ἐτησίαν παραγωγὴν τοῦ σίτου κατέχει τὴν τρίτην θέσιν. Μολταυτα, οὐ μόνον σπανίως τροφοδοτεῖ ξένους ἀγοράς, ἀλλὰ ἔστιν ὅτε καὶ συμπληροῖ ἐξωθεν τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας καταναλώσεως αὐτῆς. Ἡ παραγωγὴ αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 130,000,000 ἑκατόλιτρα.

Αἱ Ἰνδίαὶ ἢ κατ' ἐξοχὴν σιτοφόρος χώρα τῆς Ἀσίας, τάσσεται ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας παραγωγῆς μετὰ τὴν Γαλλίαν, συγκομίζουσα συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας στατιστικὰς 120,000,000 περίπου ἑκατόλιτρα.

Ἡ γιγαντιαία ἐπέκτασις τῶν σιδηροδρόμων συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ προϊόντος τούτου εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς χώρας ταύτης, γαίαι δὲ τέως στείραι, ἐν αἷς ἡ καλλιέργεια αὐτῶν ἦτο ἀκατόρθωτος, σήμερον παρουσιάζουσι πεδιάδας εὐφορωτάτας, συνεισφέροντας τὴν συνήθη ποσότητα εἰς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν τοῦ σίτου. Ἡ ὄθησις αὕτη κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ποικιλοτρόπως ἐνθαρρύνει τὴν καλ-

λιέργειαν τοῦ προϊόντος τούτου.

Πέμπτη, ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἔρχεται ἡ Ἀργεντινὴ. Ἡ Λατινικὴ αὕτη Δημοκρατία ἐποιήσατο τεραστίας προόδους ἐν τῇ γεωργίᾳ, ἡ παραγωγὴ τῆς κατὰ προσέγγισιν ἀνέρχεται εἰς 66000 000 ἑκατόλιτρα, ἐξ ὧν τὰ 314 διαθέτει δι' ἐξαγωγὴν. Ἡ Ἀργεντινὴ Δημοκρατία κέκτηται ἀπεράντους ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτους, ἀναριθμητοῦ ἀκάρια ἔκτασις, ἀποτελοῦσαν ὡς ἔγγιστα τὴν διπλασίαν ἐπιφάνειαν τῆς Γαλλίας. Ὁ πληθυσμὸς τῆς, καίτοι ἐλάχιστος συμποσούμενος εἰς 6000000 ψυχῶν, εἶνε ἐπιδεδομένος μάλλον εἰς τὴν γεωργίαν, παρὰ εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ βιομηχανίαν. Τὸ γεωργικὸν δὲ μέλλον αὐτῆς εἶνε μέγα, καθότι πάντοτε σχεδὸν συνεισφέρει εἰς τὴν παγκόσμιον κατανάλωσιν, ὁ ἀποτελεσθῆν δὲ μετ' οὐ πολὺ τὸν σιτοβολῶνα τῆς ὑψηλίου.

Ἡ Ἀυστρία, τῆς ὁποίας ἡ Οὐγγαρία εἶνε ἡ μεγάλη σιταποθήκη παράγει ἐτησίως περὶ τὰ 65 000,000 ἑκατόλιτρα.

Ἡ Ἐπικράτεια δ' αὕτη, ἰδίως ἐν καιρῷ σιτοδείας, ἣτις συμβαίνει συνήθως, ἐνεργεῖ σημαντικὰς ἀγοράς ἐκ Σερβίας καὶ Ρουμανίας, χρησιμοποιοῦ δὲ οὐχὶ σπανίως καὶ τὸν σικαλίνον ἄρτον.

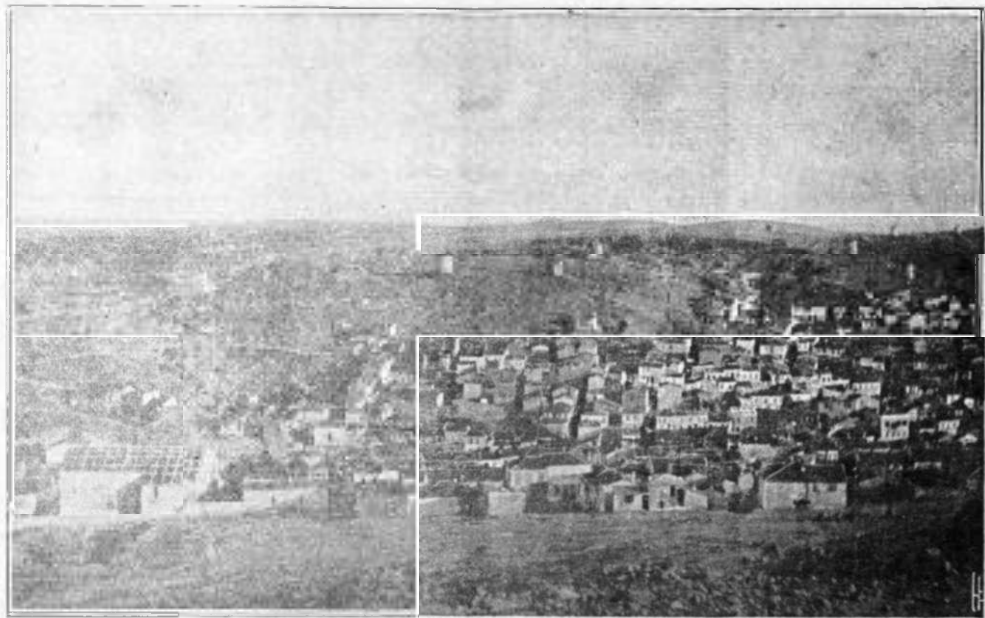
Ἡ Ἱταλία, μὲ παραγωγὴν 68 ἑκατομμυρίων ἑκατολίτρων, τῆς ὁποίας ἡ εἰσοδεία κρίνεται ἀνεπαρκῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, εἰσάγει ἐτησίως 12—15 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα.

Ἡ Γερμανία, ἣς ἡ εἰσοδεία κατὰ προσέγγισιν ἀνέρχεται εἰς 54,000,000 ἑκατόλιτρα ἀναγκάζεται νὰ ἐνεργῇ σημαντικὰς ἀγοράς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκ τῆς Ρωσίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἀργεντινῆς, καθότι ἡ παραγωγὴ αὐτῆς θεωρεῖται ὡς ἀνεπαρκῆς, ἕνεκα τῆς χείρας ἀξίσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Ὅτε δὲ πρό τιμων ἀκόμη ἔτων ὁ Γερμανικὸς λαὸς ἐτρέφετο διὰ σικαλίνο ἄρτου, τὸν σῖτον αὐτῆς ἡ Γερμανία προώριζε διὰ τὴν ἐξαγωγὴν.

Σμύρνη

Εὐάγγ. Σαρίκας

(Καθηγητῆς Ἐμπορικῶν)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΚΥΔΩΝΙΩΝ - ΤΣΙΓΓΑΝΑΡΙΑ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς πόλεώς μας, λόγω τῆς παραγωγῆς ἐλαίων ἐξακολουθεῖ πάντοτε ζωηρά, αἱ τιμαὶ τῶν ἐλαίων διατηροῦνται εἰς τὸ σημεῖον εἰδείγον κατέλθει τελευταῖον, 56—58 γρ. τρ. τὸ λαγῆνι. κατὰ τὴν ποιότητα, ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ προηγούμενῳ φυλ. εἶχμεν προΐδει δὲν ὑφίσταται φόβος ὑποτιμῆσεως ἀλλὰ μᾶλλον ὑψωσίς τις ἐλπίζεται καθ' ὅσον καὶ ἡ ἐσοδεία πηλοῦσάς περὶ τὸ τέρμα τῆς καὶ ἡ ποιότητος τῶν καλῶν ἐλαίων φαίνεται ὅτι ἤρρεσεν εἰς τὰ μεγάλα Ἐυρωπαϊκὰ κέντρα, ἔνθα ἐγένοντο πράξεις 120—128 φργ. τὰ 100 Κλ. εἰς τιμὴν ἐγγλ. ἀνάλογον πρὸς τὰ 70 γρσ. τρεχ. τὸ λαγῆνι.

Τὰ τελευταία ψύχη εὐτυχῶς δὲν ἐπέφερον βλάβας εἰς τὸν ἐλαιόκαρπον ἐκτὸς μικρᾶς τιμῆς προσβολῆς εἰς μὴ ὠρμάσαντα ἔτι καρπὸν, ἐλάχιστον τὸ ποσόν, οὐδαμῶς ἐπηρεάζοντα τὴν ποιότητα τοῦ εἴδους. Δὲν πρέπει δὲ νὰ παρέχη τις πίστιν εἰς κακοβούλους διαδόσεις συμφεροντολόγων σκοποῦντων τὸν ἐκπεσμόν τῆς Ἀγορᾶς πρὸς ἴδιον ὄφελος.

Ἡ οἰκονομικὴ κατὰστασις τῆς πόλεώς μας ἐξακολουθεῖ διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τὴν δυσμενῆ τῆς ἀναστολῆς τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης. Ὡσεὶ δὲ μὴ ἤρκει τοῦτο αἱ ἐνταῦθα Ἀδελφοὶ Μόσχου ἐκλήρυνθησαν εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, εὐχηθῶμεν δὲ ὅπως τὰ πράγματα μὴ κατηφορήσωσι, διαψεύσωσι δὲ ὑ-

ποκώφους τινὰς διαδόσεις εἰς ἄραρος ἄλλων ἐντίμων ἐμπόρων.

Ὅχι μόνον ἡ φιλανθρωπία ἀλλὰ αὐτὸ τὸ συμφέρον τῶν πιστωτῶν ἀπαιτεῖ ὅπως μὴ ἐξωθῶσιν αὐτοὶ τὰ πράγματα εἰς τὰ ἔσχατα, ἀλλὰ νὰ ἀπλισθῶσι δι' ὑπαμονῆς μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ οἰκονομικὴ αὕτη κρίσις, διότι ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἐντιμὸς καὶ πολυάριθμος Συντεχνία τῶν Βυρσοδεψῶν, ἥτις κατ' ἐξοχὴν ὑφίσταται τὰς συνεπείας τῆς οἰκονομικῆς ταύτης κρίσεως, δυσχεραίνεται εἰς τὴν ἀκεραίαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της, οὐδαμῶς τὸ τοιοῦτον προέρχεται ἐκ κακῆς θελήσεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὅτι τὰ οἰκεία Ἐμπορεύματα ὑπὸ τὰς παρούσας ἐλλειπνάς συνθήκας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τύχωσιν ἀγοραστῶν.

Εἰς ἀξιώπαινον μέτρον προέβη ἡ Δημοτικὴ ἡμῶν Ἀρχὴ ἐξαγοράσαντα πρὸς τὴν Συνοικίαν Ἀγ. Γεωργίου ἐν τῇ θέσει Πηγαδέλλια οἰκίσκου, αἵτινες κατεδαφίζόμενοι μέλλουσι ν' ἀπαλλάξωσι τὸν ἐκεῖσε χῶρον ἀπὸ παντὸς νοσογόνου μολύσματος διὰ τῶν συνεχόμενων ἀποχωρητηρίων εἰς τὰ παρακείμενα φρέατα μέχρι τοῦδε μετοχγετευομένου.

Ἡ ἄρχὴ δὲ τὸ ἡμῖν τοῦ Παντός, ἄς ἐλπίζωμεν δὲ ἐν τῷ χρόνῳ ἅπας ὁ ἐκεῖ χῶρος θέλει καταστῆ εὐρεία δενδρόφυτος καὶ θαλαρὰ πλατεία ὁπότε καὶ τὰ ὕδατα τῆς ἐν λόγῳ πε-

ριοχῆς θέλουσι καταστῆ πόσιμα καὶ ὑγιεῖρα οὐχὶ δὲ ὅπως νῦν ἐστία πάσης νόσου καὶ μαλακίας.

Ὁ παρ' ἡμῖν Σύνδεσμος τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων τὴν ἐσπέραν τῆς Ν. Ἐτους προσεκάλεσεν ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ τακτικά καὶ ἀρωγὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ Αἰθούσῃ ἔνθα ἐτελέσθη τὸ πατροπαράδοτον ἔθιμον τῆς Βασιλόπητας ἥτις κοπεῖσα διενεμήθη εἰς πάντας τοὺς παρευρεθέντας.

Ὁμολογουμένως τὸ ἀξιόζυγον τοῦτο ἔθος ὑπερκαθ' ἕκαστον Ἐτος ὁ Σύνδεσμος τελεῖ, καταδεικνύει ὅτι οἱ ἕκαστοι προΐστάμενοι αὐτοῦ γινώσκουσι νὰ ἐκτιμῶσι προστηκόντως τὰ πατροπαράδοτα ἐκεῖνα ἔθιμα αἵτινα καὶ τὴν ἐθνικὴν συνοχὴν ἐνισχύουσι καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα ἀναζωπυροῦσιν. Εὐχῆς δ' ἔργον ἤθελεν εἶναι ἐὰν τὸ ἄνω αἰνετόν ἔθος ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ ξένη διεσπρμένους Κυδωνιάτας ὡς καὶ εἰς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς Ὁμογενεῖς.

Μετὰ τὴν διανομὴν τῆς Βασιλόπητας διεξήχθη καὶ λαχεῖον οὗ διάφορα ἀντικείμενα ἔλαχον εἰς πολλὰ μέλη πάντες δ' ἀπῆλθον ἀπο-

κομισάμενοι τὰς μᾶλλον εὐαρέστους τῶν ἐντυπώσεων τόσον ἐκ τῆς ὕλης ἐορτῆς ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐπικαίρου διαλέξεως ἣν ὁ ἀξιόλογος νέος κ. Κ. Σίμος ἐποιήσατο.

Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν καὶ γηθοσύνης χαιρετίζομεν νέαν Ἀτμοπλοικὴν Γραμμὴν ἀπὸ τινος ἐγκαινισθεῖσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τὴν τῆς Ἀχαϊκῆς Ἀτμοπλοῖας κλάδουτῆς μεγάλῃς Ἀυστροαμερικανικῆς Ἐταιρίας, ἥτις προΐσται ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις σπουδαίαν προοδευτικὴν ὠθησιν καὶ ὀφέλειαν νὰ παράσχη εἰς τὴν πόλιν μας διὰ τῆς κατ' εὐθείαν μετὰ τῶν λιμένων τῆς Ἑλλάδος ἐπικοινωνίας.

Πράκτορες τῆς ἐν λόγῳ Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διορίθησαν ὁ κ. Πάνος Χατζηκυριάκος, ἀσκις καὶ λαμπρὸς νέος ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ἠρμοδιώτατος, ὡς καὶ ὁ κατὰ πάντα ἀξιόλογος κ. Γ. Παρταλίδης.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὑπὸ ταιούτην ἐπιτυχίᾳ καὶ δεξιᾷ διεύθυνσιν ἡ νέα Ἀτμοπλοικὴ Γραμμὴ θέλει μεγάλως εὐδοκίμησιν ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας πόλεως.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ „ΠΕΝΘΙΜΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ“

«Θνηοῦμαι τῇ Μαργῶ, ποῦ πέθανε»
ἐὰν τῇ θνηοῦμαι, μοῦ πονεῖ ἡ καρδιά μου».
Heine

I

Νυφοῦλα σὰν στὸ μνήμα σὲ κατέβαζαν
μὲ τὰ στερνὰ τῆς συμφορᾶς τραγούδια,
σὰν στὸ πανώρηο ἀγαλματένιο σῶμά σου
τὰ νεκρικὰ μαδούσαν κι' ἔρραιναν λουλούδια,

Ἦρθα σιμὰ-τάκουσ;— καὶ σὲ ξεσκέπασα
κι' εἶδα τὰ μάτια τὰ κλεισμένα, κι' εἶδα
χλωμὸ χλωμὸ το προσωπακι τῷμορφο
νὰ στεφανώνη τῶν μσλλιών σου ἡ ἀλυσίδα.

Κι' ἐκυψα καὶ σ' ἐφίλησα θαυμάζοντας
—στερνὸ φιλὶ καὶ δάκρυ μου ἐκεῖ κάτω:
Πόνου σταλιές τὸ μάγουλό σου ἐξέσταναν,
πῆρα στὰ χεῖλη μίᾳ κρυάδα τοῦ θανάτου.

II

Στὸ κάθε τι ποῦ μύρωσεν ἡ προκοπή σου κλαίω
ἐδῶ κεντίδια ἀπ' τὰ σχολεῖα
κι' ἐκεῖ καρδέλλες γαλανές, ποῦ φόρειες στὰ
μαλλιά
καὶ τόσο πειὰ ποῦ ταίριαζαν στὸ μέτωπο τὸ ὄρατο.

Καὶ κλαίοντας στὰ δουλευτὰ κεφτὰ μαξιλαράκια
καὶ στὴν ποδιά, ποῦ δὲν ξεχνῶ,
κολλῶ στὰ ξόμπλια τὰ χρυσὰ τάχειλι μου τὰχνό
καὶ λαχταρῶ τὰκούρσστα τῆς πρικοκπῆς
χεράκια.

Σμύρνη

Στυλ. Γ. Σπεράντσας

† ΜΑΡΙΑ ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ†

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΤΙΑ

—Ἀνοίξε καὶ τὸ Τριῶδι.
 —Ἀκόμη δὲν ξεζαλισθήκαμεν ἀπὸ τῆς ἐορταῖς ποῦ περάσαμε καὶ ἐπέσαμεν εἰς ἄλλας καὶ τρελλὰς μάλιστα.
 —Ἄν καὶ ἐδῶ ἡ Ἀποκριαὶς μας κἀθε ἄλλο παρὰ τρελλαῖς εἶνε.
 —Ἐφέτος μάλιστα ποῦ οὐδὲ Θεάτρον κἂν ἔχομεν!
 —Αἱ Λέσχαι μας ὅμως πληροφοροῦμεθα ὅτι θὰ ἐορτάσουν τῆς Ἀποκριαῖς τρελλὰ τρελλά!
 —Καὶ ὅτι θὰ δώσουν ἄρχε- τους χοροὺς.
 —Καὶ εἰς τὸ τέλος ἓνα **BAL MASQUE**.
 —Ἄς ἔχομεν ὀλίγην ὑπομονὴν καὶ θὰ ἴωμεν!
 —Ἡ Βασιλόπητα ἐκόπη εἰς τὸν Σύνδεσμον τῆς καραμονῆν τοῦ Ν. Ἔτους.
 —Ἡ ὠραία αὕτη ἐορτὴ ἐπέτυχε πολὺ.
 —Καθὼς καὶ τὸ Λαγεῖον.
 —Τὸ ὅποιον ἀτελεῖται ἀπὸ διάφορα ἀντικείμενα, δῶρα διαφόρων.
 —Ἐκ τῶν τριῶν δῶρων μας ἡ μὲν ἐτησίᾳ συνδρομῆ τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρου» ἔλαχεν εἰς τὸν κ. Στ. Ἀγγελάρου.
 —Ἄλλ' ἦτο δυνατόν ποτε ὁ φιλότιμος πατριώτης κ. Ἀγγελάρου, νὰ μὴ εἶνε συνδρομητὴς εἰς τὸν Αἰολικὸν Ἀστέρα;
 —Ὅχι μόνον ἦτο, ἀλλ' εἶχε καὶ πληρώσει τὴν συνδρομὴν του.
 —Ἐπομένως δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ κατὰ βούλησιν τὸν «Αἰολικὸν Ἀστέρα.»
 —Τὰ 100 ἐπισκεπτήρια ἔλαχον εἰς τὸν κ. Γ Πατρικέλλη.
 —Ἡ δ' ἐπὶ τῶ Ν. Ἔτει εὐχὴ εἰς τὸν Κ. Α. Δημητριάδην.
 —Ὅστις κατενθουσιασμένος ἀπεδέχθη τὸ δῶρον θεωρήσας αὐτὸ σφόδρα **ΓΟΥΡΑΙΔΙΚΟ**.
 —Ὡς τοιοῦτον καὶ ἡμεῖς τὸ εὐχόμεθα μὲ τὴν καρδιά μας
 —Ἐπιθυμεῖτε νὰ μάθετε καὶ ἄλλων δῶρα τῆς Τύχης;
 —Εἰς τὸν κ. Χρυσόδοον ἔλεσε ἓνα ξυπνητοῦρι.
 —Ἔτσι τοῦλάχιστον ἔγραφε τὸ δελτίον.
 —Τοῦ τὸ παρουσιάσουν μέσα σὲ μιά κλειστὴ κα- πελλιέρα.
 —Τὴν ἀνοίγει μὲ περιέργειαν διὰ νὰ ἰδῇ ἀπὸ τὴν μέταλλον ἦτο.
 —Καὶ τί νὰ ᾄῃ!
 —Ἐνα ζωντανὸ πετεινὸ καὶ μάλιστα κερασφόρο!
 —Μὴ νομίζετε ὅτι ἀστεῖζομαι;
 —Ἐξετάσατε νὰ μάθετε!
 —Καὶ ἐάν λέγω ψέματα νὰ μὴ μὲ λένε

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Τὰ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπισταλέντα ἡμῖν ποιημάτια, ἅτινα ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστέρου» μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὰ ἐπιστολῆς, δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ νὰ τύχωσι δημοσιεύσεως καὶ νὰ κριθῶσιν ὡς ἐκρίθησαν παρὰ παντὸς λογίου ἀλλὰ καὶ ἐντίμου ἀνθρώπου, ὅστις καὶ τὸν ἀπέναντί του ὡς τοιοῦτον ὑπολαμβάνει, ἔταν μάλιστα κρατῆ ἀνὰ χεῖρας χειρὸς γροφον ἐνδεικτικῶς φέρον ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνθεντικότητος καὶ τοῦ κύρους.

BIBLIA KAI PERIODIKA

ΙΩ. ΟΛΥΜΠΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΚΥΔΩΝΙΩΝ
Ἡ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
 Τόμος Α'
 Τυπ. φ. 40, σελ. 640. — Τιμ. φρ. 10
 ἀποπέλλεται ταχυδρομικῶς ἀντὶ φρ. 12

Ζητήσατε !

Τὸ πρῶτον Ἑλλ. γεωργικὸν ἡμερησίον
1912 "Δήμητρ'α" 1912
 Εἰκονογραφημένον
 Ἀποπέλλεται δ' ἄντ. εἰς Γαλιτάς, Φερεμένη ἰσόρ, Γενὴ Χάν 4.5
 «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ»
 Ἐξεδόθη τὸ τεύχος Ἰανουαρίου. Περιεχόμενα
 Κάρολος Δίκενς. — Παλαιὰ χειρόγραφα. ὑπὸ Χ.Η. — Ἡ Ὀθωμανία. — Ὁ Ποιητὴς, ὑπὸ Ἰω. Πολέμη. — Μιζοραὶ ἀλήθειαι, ὑπὸ Α. Γενιόν. — Νέα Θεατρικὰ ἔργα. — Ἡ Δίχη τῆς Σαλφουῆς. — Ποικίλη σελίς. — Γράμματα καὶ Τέχναι.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. Συνδρομητὰς μας ὅπως διευκολύνωσι τὸ ἔργον τοῦ γραμματέως ἡμῶν κ. Ἀλεξ. Κοιρώνη ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν συνδρομῶν τοῦ "Αἰολικοῦ Ἀστέρου" τοὺς δὲ ἔξω τῶν Κυδωνιῶν ὅπως εὐαρεστοῦμενοι ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ ὅπως ἄλλως προτιμῶσι.

Ἐπεύθυνος **Χαρ. Γ. Βαφειάδης**

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων)πόλει ὡς ἐμπορορράπτῃς λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ. Ἀγγελὸς Τιμπαμπῆς συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Χ' Στυλιανοῦ ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του συστήσας **Κατάστημα ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἀγορᾷ ἀντικρυ τοῦ μεγ. χανίου Ἀδ. Ν. Καλῆ.**
 Ἡ ἱκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ. Α. Τιμπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαριστημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὡσον καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΕΞΕΝΘΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κτίριον νεόκτιστον ἐκτάκτου ἀρχιτεκτονικῆς.
Ἰδιοκτησία Ν. Δ. ΓΟΝΑΤΑ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.
 Ἐπίπλωσις ἐξόχως τελεία, σπανία ἐτι καὶ διὰ τὰς μεγαλουπόλεις τῆς Τουρκίας.
 Περιποιήσις καὶ ὑπηρεσία «Non Plus Ultra»
Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ Γάλα — Ζῦθος καὶ ὅλα τὰ Ευρωπαϊκὰ ποτά.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓ'ΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓ'ΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ καθήκον γνωστοποιεῖ τὸ Σεβαστὸν κοινὸν ὅπως ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του, ἵνα φροντίσῃ δι' ὅλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος: ὡς ἐξαγωγήν ὀδόντων ἀνωδύνως διὰ τοπικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων τεχνητῶν κατὰ τὰ τελευταῖα τελειότερα

συστήματα, ἦτοι διὰ Καουτσούκ, διὰ χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοὺς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτὰ (Bridgenork) Pont) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... τὴν σφράγισιν ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Καθαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὄλων τῶν ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ τιμῆσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των, θὰ ὦσι ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ἔχωσι μίαν καλὴν ἀνάμνησιν.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ [ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π.Μ.
 [ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ.Μ.

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεάν ἐκάστην Πέμπτην.

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

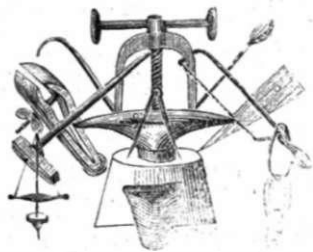
Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ

Τὸ Κατάστημα **Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ** (πλησίον Πιπταρίου) ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προσεχῶν ἑορτῶν, ἀπεφάσισε τὴν ἐκποίησιν μουσαμάδων στρωσίματος μετὰ μεγάλην καὶ σπουδαίαν ἐκπτώσιν ἀπὸ τῶν προηγουμένων τιμῶν.

Προσέτι ἀγγέλλει ὅτι ἐφωδιάσθη μετὰ πλουσίαν καὶ μεγάλην συλλογὴν ἑκαρτε. Πηροστάλ διαφόρων ποιότητων καὶ σχεδίων ὅλως νέων καθὼς καὶ μετὰ ἀπαράμιλλον συλλογὴν ὅλως ἐκτάκτων σχεδίων Ἡμεροδεικτῶν ἅτινα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τιμὰς ἐκτὸς παντὸς συνκωνισμοῦ

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς καὶ ποτὰ οἴνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργαστησίων τῶν ἐν Σμύρῃ Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ περὶς **Ξενάκης καὶ Φιλιππίδης**

ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ Ἐν ΚΥΛΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἴδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων, καὶ χαρακτήρων Κατασκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φανῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων.

Ἐπισκευάζονται παντὸς εἴδους φῶτα, ΔΟΥΕ, ΜΠΑΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
Ἐν ΚΥΛΩΝΙΑΙΣ
ΟΛΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
Ἄ. Α.

Ἐργασία ἡγενημένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας. Φωτογραφία ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέχρι τελέου φυσικοῦ μεγέθους

Τιμὰς συμφέρουσαι δι' ὅλους